

[Socialministeren]

også inddrages. Herigennem opprioriterer vi samspillet mellem de lokale kræfter, således at vi samtidig opnår en bedre udnyttelse af kundskabet til den lokale situation på arbejdsmarkedet. De lokale medier bør involveres. F.eks. har lokalradioen et sted været brugt til at »sælge« folk til arbejde.

Man må i øvrigt være opmærksom på den mulighed, der er for at indgå lokale aftaler mellem arbejdsformidlingen og de kommunale beskæftigelseskonsulenter. Der kan herunder indgås aftale om, at beskæftigelseskonsulenterne formidler arbejde.

Vi må også se på, om det traditionelle arbejdsbegreb skal udvides, så vi i en bredere sammenhæng kan afgøre, hvornår man kan siges at have et arbejde. Jeg forestiller mig, at der i kommunerne kan indføres en ordning med opgaveanvisning, hvor bl.a. modtagere af kontanthjælp, førtidspension etc. kan få tilbud om at løse forskellige opgaver, f.eks. sociale støtteopgaver. Men det må forudsættes, at der indgås tryghedsaftaler med de allerede ansatte.

Muligheder for et snævrere samarbejde mellem kommunerne og arbejdsformidlingerne i anvisning af arbejde på det almindelige arbejdsmarked samt for at tilvejebringe en arbejdstilbudsordning for alle kontanthjælpsmodtagere skal drøftes med Arbejdsministeriet, og jeg regner med et hurtigt udvalgsarbejde.

Med hensyn til uddannelsesmuligheder vil jeg gerne nævne nogle initiativer, som undervisningsministeren har taget eller vil tage.

Der arbejdes på, at de eksisterende uddannelsesmuligheder bliver udnyttet bedre. For eksempel er der nu fri adgang til efg-basisuddannelserne inden for jern og metal, bygge og anlæg samt handel og kontor, når blot ansøgningsfristen overholdes. Disse uddannelser er ikke alene indrettet på elever, der kommer direkte fra grundskolens 9. eller 10. klasse. De er i høj grad et tilbud også til mennesker, der i nogen tid har været ude af uddannelsessystemet eller arbejdsmarkedet.

Den planlagte reform af erhvervsuddannelserne skal i endnu højere grad åbne for uddannelsespladser, der svarer til ansøgernes ønsker.

For gruppen af sent udviklede unge vil en særlig indsats kunne forebygge problemer med hensyn til at finde fodfæste i arbejdslivet.

Undervisningsministeren vil her i foråret give Folketinget en redegørelse om »Hand-

lingsplan vedrørende unge med særlige behov (sent udviklede)«. Planen vil rumme en række initiativer for at styrke de sent udviklede muligheder for uddannelse og arbejde. Formålet er bl.a. at undgå, at samfundet påføres perspektivløse sociale udgifter ved, at forsørgelsesbyrden mere eller mindre permanent forskydes fra personen selv og over på samfundet.

Revalideringsarbejdet må prioriteres højt. Er der et revalideringsbehov – hvad enten det skyldes et fysisk eller psykisk handicap, evt. som følge af en arbejdsskade, eller udelukkende har sociale årsager – må der sættes ind med hensigtsmæssige revalideringstilbud så tidligt som muligt, så de økonomiske, sociale og eventuelt psykiske problemer ikke bliver for svære at løse.

Jeg er opmærksom på, at optræning på det almindelige arbejdsmarked med støtte efter bistandslovens § 42 ikke på samme måde som uddannelse betragtes som arbejde med de rettigheder, det giver i relation til arbejdsløshedsforsikringslovens regler. Dette spørgsmål vil jeg tage op med arbejdsministeren.

Spørgsmålet er, om tiden ikke er inde til at rokke lidt ved et andet såkaldt »helligt« princip. Jeg tænker her på reglen om, at en krone tjent ved arbejde er en krone mistet i kontanthjælp. Hvis kontanthjælpsmodtageren i en begrænset periode uden modregning kan tjene lidt ved siden af hjælpen, vil det ikke blot styrke motivationen til at genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet, men også give bedre chancer for en mere varig beskæftigelse helt frigjort fra det sociale system.

Der er i 1988 afsat 50 mio. kr. til social udvikling. Disse midler tænker vi os anvendt til at finansiere initiativer over en bred front: støtte til formidling af ideer, igangsætning af forebyggende virksomhed og støtte til sociale initiativer i øvrigt, f.eks. i form af udbygning af tilbudene til børn og unge.

Det kan godt være, at det viser sig hensigtsmæssigt med særlige økonomiske indsatser i en vis periode, hvis det er det, der skal til for at give nogle mennesker det puf, der kan få dem ud af det sociale system.

Det er imidlertid regeringens udgangspunkt, at det generelle ydelsesniveau i dag har en sådan højde, at der allerede heri kan ligge en barriere for at forsøge sig på arbejdsmarkedet. Vi må derfor finde den rette balance mellem ni-